

Сељаци и држава

Наша држава је у последње две године спровела два велика пописа – попис становништва почетком октобра 2011. и попис пољопривреде крајем 2012. године, оба по методолошким препорукама и уз финансијску подршку ЕУ. Објављени су први и неки коначни резултати. Нажалост, нема података о броју сељака, произвођача, пољопривредника. Невероватно, у првом, попису становништва, уопште нема категорије „пољопривредно становништво“!? Други, попис пољопривреде, оглашаван је на сва звона (као статистичко чудо после 50 година). Објављено је колико има газдинстава, земљишта, говеда, свиња, трактора... Али, још нема података о члановима породичних газдинстава, о људима који се баве пољопривредом.

Наше статистичке и друге власти тако процењују шта је за ову земљу важно. Испада да су за постојање пољопривредног газдинства важни само коњи и волови, али не и људи. Овој држави као да је циљ пољопривреда без пољопривредника и село без сељака. На чему се то заснивају дијагнозе аналитичара и „визије“ политичара, ако не знамо ко се данас бави и ко ће се сутра бавити пољопривредом. Која нас је (досад) одржала! Да ли то на делу показујемо како делимо тзв. заједничке европске вредности. Волови или људи?

Милан Р. Милановић,
Београд